

Bulletin 208

JAARGANG 24 / september 2004

2004 / 2005

Bestuur

President	Koos Kuiper
Oud President	Henk Drost
1 ^e Vice President	Bert Lamers
2 ^e Vice President	Tom Jacobs
Secretaris	Henk Breuker
Penningmeester	Martin Liefink

Secretariaat:

Henk Breuker,
Lebuïnusstraat 23,
7009 MV Doetinchem
Telefoon 0314 - 343056
mobiel 06 – 22376774
Fax 0314 – 354697
E-mail: Doetinchem@lions.nl
Website: www.Lions.nl/Doetinchem
Digitaal ledenboek: www.lions.nl/lolas
Bankrekening ABN-AMRO : 66.03.11.232
(Postrekening van de bank: 824200)

Bijeenkomsten

Iedere maand:

1^e woensdag 20.00 uur Vergadering
3^e woensdag 18.00 uur Taphap
5^e woensdag 18.00 uur Taphap met L.L.L.

Plaats:

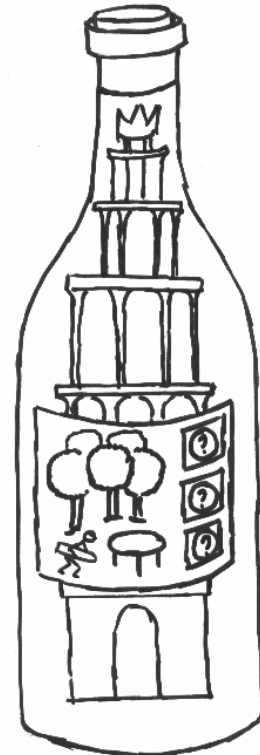
**Gasterije De Heereboer,
Oude Doetinchemseweg 42
Zeddam
telefoon 0314 – 651940
telefax 0314 – 652488
e-mail info@deheereboer.nl**

Bij verhindering voor de vergadering **Altijd** bij de secretaris afmelden.
Bij verhindering voor de taphap **Altijd** dinsdag vóór 20.00 uur bij Gasterije De Heereboer afmelden.
Voor de 5^e woensdag **Altijd** opgave bij Gasterije De Heereboer tussen 12.00 en 17.00 uur.

Pres(s)praat september 2004

Het zijn spannende tijden zou je kunnen zeggen. Met een verschil in soort en aard van de spanning naar plaats en tijd. Spannend zijn op de dit moment de Olympische Spelen, waarvan de Nederlandse successen – en soms het uitblijven daarvan - door velen van ons op de voet worden gevolgd. Spannend is toch ook de situatie in Irak en de positie van onze militairen daar. Uiteraard is het voor mij een beetje spannend hoe het nieuwe Lionsjaar zal verlopen voor wat betreft hoogte- en dieptepunten. Het is denk ik een uitdaging aan ons allen om de hoogtepunten te laten zegevieren.

Tenslotte is er ook bij mij wel enige spanning te constateren nu we in Doetinchem ons voorbereiden op een goede uitslag van de locale verkiezingen op 17 november 2004. Dit als uitvloeisel van de samenvoeging Doetinchem/Wehl/Zelhem (deel).

De traditionele BBQ als seizoensopening was, zoals meestal, erg gezellig en ook met onze 9 Duitse Lionsvrienden vonden geanimeerde gesprekken plaats. En als het gesprek ergens eens wat stukt dan voegt Jan Kruit zich bij het gezelschap en dan kom het wel weer goed!

De logistiek rondom de BBQ is voor enige verbetering vatbaar en dat staat als aandachtspuntje op het activiteitenlijstje.

Blijkbaar voorbereid op een enthousiaste begroeting met de nieuwe President werden ik en mijn overhemd gedrenkt in de wijn uit het rijkelijk gevulde glas van Pietje Pull ter Gunne. Door deze doop voel ik mij zeker gesterkt voor de komende periode.

Uiteraard hoop ik dat iedereen terug kan zien op een aangename vakantie in binnen- of buitenland. Ietsje en ik hebben veel gefietst, gewandeld en gekampeerd in eigen land. De eerste dag van mijn vakantie viel samen met de door ons te organiseren dag in het kader van de internationale jeugduitwisseling, waarover elders in dit bulletin meer.

De voorgenomen presentatie van een keyman voor de nieuw te formeren Lionsclub 's Heerenberg-Emmerich heeft nog geen plaats kunnen vinden. Naar ik begrijp, is de ledencommissie nog druk doende om dit proces weer in het juiste spoor te krijgen.

Voor het komende seizoen hoop ik op interessante contacten en een hoge attendance bij de vergaderingen en uiteraard een goede samenwerking met de Papillons. Daarbij hoop ik dat we de “we serve” doelstelling van de Lions wederom zullen nastreven, wat mij betreft onder het motto dat het in het leven niet zozeer gaat om wat je hebt, maar wie je bent, ook voor de ander!

Met Lionsgroet,

Koos Kuiper.

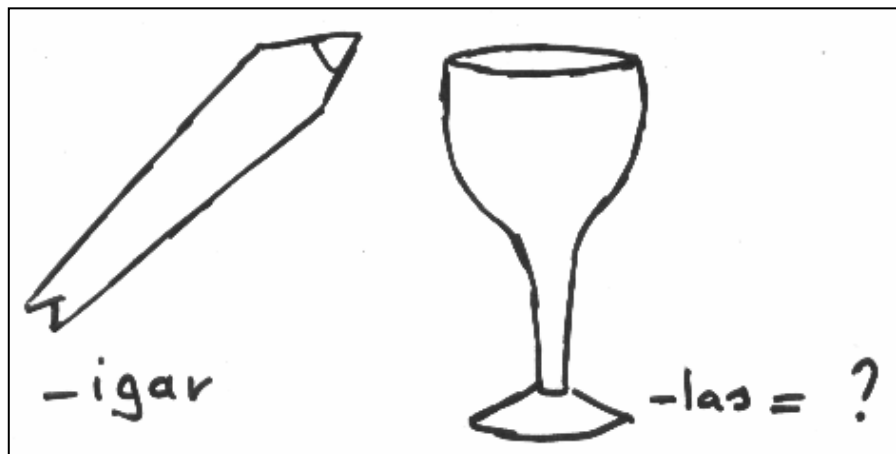

Internationale Jeugduitwisseling in Lionsverband.

In 2003 hebben wij een dag georganiseerd in het kader van de internationale jeugduitwisseling. Dit jeugdkamp toen, werd georganiseerd door de Lionsclub uit Zutphen. Dit jaar lag de organisatie van het kamp bij de Lionsclub Doetinchem De Graafschap. Wij werden gevraagd één dag te organiseren. Het werd een gezellige dag die 26e juli

De groep omvatte maar liefst 30 meisjes en 10 jongens. In kleine groepjes is een muziek-CD opname gemaakt onder leiding van muziekdocent Joop Klein Goldewijk uit Doetinchem. Jawel, dezelfde man die al jaren tracht het gitaarspel van onze Henk Drost op een hoger niveau te brengen. Een andere activiteit die dag betrof het kajakken op de Oude IJssel. Het weer liet ons die dag gelukkig niet in de steek. Als afsluiting werd wederom genoten van een heerlijke maaltijd van Toon Gasseling.

Als dank voor de organisatie kregen we een ingelijst kunstwerk, bestaande uit een origineel Lions T-shirt met de handtekening van alle deelnemers aan het kamp.

Dank aan de volgende actoren: Henk Drost, Marnix Jansen Venneboer, Hans Kietselaer, Hans de Vries, Chris Geurink en Toon Gasseling. Wel de aantekening dat Chris de dag slechts fragmentarisch heeft meegemaakt aangezien hij zijn inzet combineerde met het geven van aandacht aan een deel van zijn reguliere werkzaamheden. Met het uitdelen van sigaren en het geven van een rondje heeft hij dit redelijk kunnen compenseren.

Koos Kuiper.

Verslag bijeenkomst 1 september 2004

De president kan 26 leden begroeten, hetgeen een attendance oplevert van 63% wat wel eens beter is geweest aan het begin van het clubjaar.

Een speciaal woord van welkom is er voor Mario Toepoel, Siert Wieringa en John Brands die komen kennismaken met de club. Hij spreekt de wens uit dat dat zal bevallen en uiteindelijk tot toetreding zal leiden. Eveneens een woord van welkom aan de gastsprekers van deze avond pastor Gerard de Haan en André Stuart van de Stichting Moria. Zij zullen ons vertellen over de reïntegratie van ex-gedetineerden waar de stichting zich mee bezig houdt. (Zie elders in dit bulletin).

Na de pauze volgt als gebruikelijk het huishoudelijk gedeelte:

- De jarigen van de afgelopen periode worden genoemd. Helaas is geen van hen aanwezig, dus moet worden afgezien van een rondje. Daartegenover staat dat er ook niet hoeft te worden gezongen.
- De ingekomen stukken worden toegelicht. Meest opvallende is een subsidieverzoek van oud-pastor Vic Zeeman voor een bezoek aan de passiespelen in Tegelen in 2005. Bert Lamers stelt voor de bus te sponsoren en daarbij gebruik te maken van de bus die eigendom is van een Veluwe Lionsclub. De club stemt hier mee in en t.z.t. wordt hierop teruggekomen.
- De begroting voor het lopende clubjaar wordt door penningmeester Martin toegelicht. Er is een klein tekort veroorzaakt door een eenmalige uitgave voor de jeugddag. Onze vermogenspositie is van dien aard dat dat geen bezwaren oplevert. De leden gaan derhalve met de begroting akkoord. De kascontrolecommissie is nog niet bijeen geweest en dus wordt de verantwoording over het afgelopen jaar voorlopig uitgesteld.

- De definitieve afrekening van 444 geeft een netto-resultaat van ruim € 19.000, aanzienlijk boven de vooraf gestelde doelstelling. Terecht applaus volgt. Wel wordt gevraagd om na te gaan of er feed-back gekregen kan worden over de besteding van het aan Jamatoel geschonken bedrag.
- De jumelagecommissie is versterkt met de komst van Henk Kouwenberg. De wijnactie zal traditioneel weer aan het eind van het jaar plaatsvinden. Een doel voor de opbrengst is nog niet vastgesteld. Het jaarlijkse uitstapje dat in mei niet is doorgedaan, wordt een jaar opgeschoven. Dat betekent dat in het voorjaar 2005 de LC Doetinchem dit zal organiseren.
- De volksuniversiteit Doetinchem heeft om een bijdrage van € 1000 gevraagd teneinde de activiteiten te kunnen voortzetten. Er wordt uitvoerig over gesproken. De conclusie is dat het niet een taak van een serviceclub is om dit soort activiteiten in stand te houden en het verzoek wordt derhalve afgewezen.
- Over de oprichting van een double mixed-club is geen nieuws te melden.
- In de rondvraag komt aan de orde de mogelijke toetreding van een kandidaat-lid dat door zakelijke omstandigheden een eerdere toetreding heeft moeten afzeggen. Omdat destijds aan alle formaliteiten is voldaan bestaat er nu geen bezwaar tegen toetreding in tweede termijn.

Tailtwister Chris wijst er op dat hij het laatste woord heeft en derhalve de baas van de club is. Hij ziet daarin een mogelijkheid van kwaliteitsbewaking van het vergaderniveau. Hij kan er voor zorgen dat, hoe het verloop van de bijeenkomst ook was, door zijn woorden geconcludeerd kan worden dat de avond “toch nog wat was”. Hij meent dat te kunnen illustreren met een verhaal over de inmiddels beruchte D-toren. Zijn inspiratie haalt hij uit een vakantiereis naar Italië, waar hij werk van Michelangelo heeft gezien en dat vond hij wel mooi. Niet alleen moeten wij ons realiseren dat er van New York tot Berlijn over de toren gesproken wordt, ook moeten wij niet vergeten dat dit nog maar een begin is. Er zijn nog drie torens voorzien. De draad enigszins kwijt rakend vertelt hij dat (naar het lijkt om volstrekt onduidelijke redenen) de volgende torens bij Ruud Wink en Bert Lamers zullen worden geplaatst. Na zoveel creativiteit is hij niet meer bij machte de plaats van de vierde toren te noemen.

Uiteindelijk komt het laatste woord toch weer terecht op de enige plaats waar die thuishoort, dus bij de president die de vergadering sluit en wij gelaafd met veel kunsthistorische onzin kunnen vetrekken.

De secretaris.

Kleurenpalet van de Achterhoek

Zaterdag 26 juni jl. heeft onze club voor de 2e keer de Doesburgse schilderdag in het kader van het inmiddels bekende Kleurenpalet van de Achterhoek georganiseerd. Op het toch wel matineuze tijdstip 07.45 uur stonden Wim Frommé (nota bene op de verjaardag van Janny), Martin Liefink, Theo Soontiëns, Rien ter Brugge en Henk Breuker (als uit nood geboren dagverantwoordelijke) paraat om de tentoonstellingsruimte in te richten. Om tot onze verbazing te merken dat de eerste deelnemers ook al aanwezig was. Een schilder uit Groningen(!), die bij navraag bleek al een dag eerder letterlijk zijn tent te hebben opgeslagen op een lokale camping: een gepassioneerd schilder dus.

Maar voor dat zo'n dag begint is er al behoorlijk wat voorwerk verricht. Een aantal bestuursvergaderingen van de Stichting Het Kleurenpalet van de Achterhoek, een voorbespreking met medewerkers van de Doesburgse Rabobank, het benaderen van de lokale en regionale pers, en het uitzetten van de nodige flyers in Doetinchem en Doesburg. (Welke laatste inspanning overigens werd beloond door tegen een exemplaar van het bekende "eetje van Doetinchem" aan te lopen bij een antiquair, hetgeen voor ons het uitgelezen huwelijkskado was voor de bruiloft in Oregon van Amerikaanse Suzy die in 1987 5 maanden bij ons woonde.)

Het zeer uitgebreide draaiboek van de organisatie was teruggebracht tot een simpel A-4tje en door de souplesse van onze leden verliep de organisatie van de ochtendploeg dan ook voorbeeldig. Maar het blijft spannend hoeveel deelnemers zich komen melden. Wellicht mede door het gunstige weer (niet te warm en zonnig) bleef de teller uiteindelijk staan op 54 deelnemers: een record! Natuurlijk veel uit de brede omgeving, maar behalve uit Groningen ook deelnemers uit Den Haag, Haarlem, Rotterdam en Kampen.

Na half elf valt er niet zo veel meer te doen en dus is er gelegenheid om even de stad in te gaan om te zien waar die deelnemers zoal waren neergestreken en welk onderwerp zij hadden uitgekozen.

Meest opvallend wellicht een Veluwe groepje aanvallige jonge dames die met hun schilderdocent een schildergenieke plek hadden uitgezocht.

Of misschien toch meer de man uit Zaandam die de hele dag chagrijnig zijn (thuisgebleven) vrouw verweet het verkeerde schildermateriaal te

hebben ingepakt. (Vermoedelijk zou met het juiste materiaal het resultaat niet veel beter geworden zijn.)

Inmiddels was rond 14.30 uur de middagploeg aangetreden: Bart Jaap Pull ter Gunne, Koos Witkop, Hans Bruin, Jan Kruit en Gerard Roelofsen. Dank zij hun inzet verliep het inlijsten van de werken en het inrichten van de tentoonstelling vlot. En evenals vorig jaar was de verbazing groot over de kwaliteit van een groot aantal schilderijen. Natuurlijk, er zaten best wel mindere exemplaren tussen, maar dat werd zeker gecompenseerd door enkele juweeltjes.

Evenals vorig jaar bestond de Doerburgse jury uit eigen clubleden, een unieke situatie in het Kleurenpalet: Theo Soontiëns, Jan Loggers en Herman vd Broek. Terwijl zij hun werk deden zorgde de middagploeg voor een soepele verwerking van de jurypunten, waardoor precies om

17.00 uur de prijsuitreiking kon plaatsvinden. Op een slinkse manier had Herman die taak aan Theo gedelegeerd, die daar vervolgens een kunstwerk op zich van maakte. Zichtbaar enthousiast verklaarde hij het juryoordeel op zo'n indrukwekkende en ludieke wijze dat het niet anders kan dan dat de aankoopcommissies van de grote musea zich wel achter de oren moeten krabbelen van zoveel gemiste kansen voor uitbreiding van hun collecties.

Dankzij het verbeterde tentoonstellingsmateriaal ging het opruimen erg snel en bleef er voldoende tijd over om gezamenlijk nog na te genieten onder een borrel en een hapje bij de fraaie Doesburgse Waag.

Aan de doelstelling van de Stichting om op deze wijze het culturele erfgoed van de Achterhoek vast te leggen is zeker ook op deze dag voldaan. Een geslaagde dag dus.

HB.

Stichting Moria

Als uitvloeisel van de 444-actie spraken op de september bijeenkomst pastor Gerard de Haan van de Heilige Geestparochie en André Stuart van de Moriastichting over de reïntegratie van ex-gedetineerden.

Maar eerst introduceerde Gerard zich met een boeiend verhaal over zijn achtergrond. Hij behoort tot de congregatie van de Maristen, een orde die op mariale manier in het leven probeert te staan (Het is dan ook geen toeval dat in het wapen van de Maristen staat: Ad Jesum per Mariam.) . Ongeveer 200 jaar geleden in Zuid-Frankrijk ontstaan, richt de orde zich vooral op projecten die uit liefdewerk zijn ontstaan. Werk dat zich vooral richt op armen en behoeftigen. Uitgangspunt daarbij is bewogenheid met de medemens en zorg voor mensen die zich vooral richt op scholing, opvoeding en godsdienstonderwijs. Scholen bestonden vroeger soms niet meer dan uit eenvoudige schuren waarin niet alleen kinderen maar ook vaak hun ouders onderricht kregen. De congregatie bestaat thans in 76 landen en telt wereldwijd 5100 fraters (waarvan 9 in Nederland) en kloosterlingen. Zelf is Gerard geruime tijd docent geweest aan een middelbare school en 18 jaar adjunct directeur van het Maristeninternaat in Azelo. Langzamerhand evenwel verdween die onderwijstaak omdat de verantwoordelijkheid daarvoor door de overheid werd overgenomen. De vraag werd daarom actueel wat er nu gedaan moest worden. Hoewel Gerard al wat ouder werd, maar nog voldoende energie, pit, bezieling en

roeping had, is hij 7 jaar theologie gaan studeren en is nu als pastor werkzaam.

Hij kwam in aanraking met collega-pastor Henk Wienk, die werkte als gevangenispastor in Arnhem. Hij kreeg daarbij te maken met talloze draaideurcriminelen, die in hun oude zwakte vervielen omdat begeleiding bij terugkeer in de maatschappij nauwelijks aanwezig was. “Bekijk het maar” was ongeveer de boodschap waarmee ex-gedetineerden vrijgelaten werden. En voor zover er al wel enige begeleiding was in de gevangenis zelf om gedetineerden voor te bereiden op hun vrijlating werd die door bezuinigingen van overheidswege tot een onaanvaardbaar laag minimum beperkt.

Het idee ontstond om hierin verandering aan te brengen en zo is 10 jaar geleden de Stichting Moria opgericht, waarvan André, zelf theoloog, als lekenmarist directeur is. Hij vervolgt het verhaal over de werkwijze van de stichting.

In de laatste fase van de detentie worden in de gevangenis al gesprekken gevoerd om zicht te krijgen op de mogelijkheden van gevangenen na hun vrijlating. Gebleken is dat veel gedetineerden aan de traditionele achtergrond voldoen: uit gebroken gezinnen komend,

verkeerde vrienden hebbend en daardoor eigenlijk een kansarm bestaan hebben opgebouwd met alle negatieve gevolgen van dien. Dat betekent niet een zelig bestaan, want zij blijven wel verantwoordelijk voor hun eigen daden.

Tijdens de detentie wordt door een intakecommissie gesproken met vrijwillige kandidaten, waarbij zorgvuldig te werk wordt gegaan. "Hoe triest het ook is, je kunt niet iedereen helpen." De leeftijd van de ex-gedetineerden die bij Moria terecht komen ligt tussen de 18 en 30 jaar. Motivatie om van de rest van hun leven iets te maken is een strikt noodzakelijke voorwaarde voor succes. Verslaafden komen niet in aanmerking, zij dienen eerst af te kicken.

Moria is geen therapeutische instelling maar richt zich vooral op het verlenen van praktische hulp. De bedoeling is dat bij het verblijf in het opvanghuis de cliënt op krachten kan komen en voorbereid worden om later op eigen benen te kunnen staan. De aandacht wordt vooral gericht op de complete mens, dwz dat er gekeken wordt naar zowel de persoonlijke problemen als de eigen talenten. De begeleiding is individueel gericht. Veel aandacht is er voor het leren werken, het om leren gaan met geld en zo iets bijna triviaals als hoe hou je een huis schoon. Daarnaast wordt veel aandacht besteed aan zingevingvraagstukken.

Het begeleidingstraject kent een aantal fasen. Fase 0, die ongeveer 5 maanden duurt, bestaat uit een proefmaand en een zogenaamde exploratieve fase onder begeleiding van 2 coaches. De begeleiding vindt plaats tussen 08.00 en 22.00 uur in welke tijd o.a. cursussen worden gegeven en arbeid wordt verricht in een werkplaats. De cursussen bestaan vooral uit praktische trainingen: Hoe voorkom je dat je schulden krijgt? Hoe bereid je je voor op je werkzaamheden? Hoe vergroot je je sociale-, woon- en relatievaardigheden? Daarnaast is sporten erg belangrijk. Door de geïsoleerde positie die de Moriacliënten lang hebben ingenomen is het deelnemen aan teamsporten erg lastig. Zelfs cliënten die zich in de laatste trajectfase bevinden hebben het daar nog als eens moeilijk mee. Fitness is daarentegen een meer geijkte bezigheid. Gelden worden in deze tijd beheerd door de Stichting. In de volgende fase krijgt de ex-gedetineerde meer zelfstandigheid. Hij krijgt geld in eigen beheer voor 1 week en de vormingsactiviteiten worden door een professionele staf voortgezet. Dit gebeurt o.a. door samen te werken met de zusters van Julie Postel, een congregatie die haar hoofdzetel heeft in Boxmeer en in Nederland 135 zusters kent. De laatste fase, maar dan zijn de cliënten al ruim een jaar verder, zorgt de Stichting voor een eigen woonplek. Er wordt voor een baan gezorgd of aan een verdere opleiding gewerkt. Als gevolg van de toegenomen zelfredzaamheid is het mogelijk dat in deze fase de begeleiding door Moria langzaam wordt afgebouwd.

Na een succesvolle beëindiging van deze fase krijgt de cliënt tenslotte een eigen huurcontract. Ook na de afsluiting van de laatste fase blijft Moria, indien nodig, nazorg verlenen.

De financiering van het project komt vooral uit de middelen van de 2 congregaties. Daarnaast krijgt de Stichting sinds kort ook subsidie van justitie. Die daarmee het belang van de werkzaamheden van de Stichting onderkent. Immers, vervalt van de ex-gedetineerden die niet na hun vrijlating begeleid worden 75% in recidive, onder degenen die begeleid worden door Moria is dat slechts 25%.

De Stichting Moria heeft een opvangcapaciteit voor 17 personen. Geen wonder dus dat de vraag groter is dan het aanbod. En hoewel er nog een 5-tal andere instellingen zich met deze opvang bezighouden lijkt de conclusie voor de hand te liggen dat hier nog een enorm terrein braak ligt. En als je bedenkt dat door de enorme bezuinigingen in de reclassering binnen het gevangeniswezen er “binnen de muren” meer sprake is van repressie dan van opvang, dan is het niet te gewaagd te spreken van een enorm maatschappelijk probleem.

De president onderstreepte terecht bij het bedanken van de sprekers het belang van hun werkzaamheden en liet dat vergezeld gaan met de overhandiging van een bedrag van € 1000, dat ongetwijfeld goed

besteed gaat worden aan de verbouwing van het nieuwe onderkomen van de stichting.

(Voor de geïnteresseerden die iets meer van de achtergronden van beide genoemde congregaties en de Stichting Moria willen weten volgen hier enkele interessante internetsites: www.maristen.nl , www.juliepostel.org en www.st-moria.nl .)

HB.

Attendance 2003/2004

In het januari bulletin heeft een overzicht gestaan van de aanwezigheid in het eerste halfjaar van het afgelopen fiscal year. Hieronder wordt volstaan met het vermelden van het aantal keren aanwezig in het tweede halfjaar, het attendance percentage dat daarbij hoort en de score over het gehele jaar in porcenten.

Om begrijpelijke redenen zijn niet opgenomen Dick de Bruin, Harry Mathijssen en Henk Heezen. Daarnaast dient bedacht te worden dat sommige leden door ongemakken vaker dan gewoon verstek diende te laten gaan.

Henk Breuker	11	91%	95%	Herman vd Broek	8	67%	65%
Rien ter Brugge	11	91%	95%	Hans Bruyn	11	91%	78%
Henk Drost	12	100%	100%	Wim Frommé	8	67%	73%
Toon Gasseling	9	75%	78%	Chris Geurink	6	50%	52%
Jaap Gosses	6	50%	43%	Gerard hehenkamp	8	67%	69%
Jan v Iersel	11	91%	95%	Tom Jacobs	9	75%	82%
Marnix jansen V	7	58%	78%	Jan Jurriëns	9	75%	69%
Theo Kamps	6	50%	65%	Henk Kets	11	91%	78%
Hans Kietselaer	6	50%	69%	Henk Kouwenberg	5	41%	39%
Jan Kruit	12	100%	100%	Koos kuiper	7	58%	65%
Bert Lamers	10	83%	82%	Martin Liefrink	7	58%	69%
Jan Loggers	5	41%	60%	Han Meibergen	7	58%	73%
Jos Niessink	10	83%	83%	Toon v Oudheusden	12	100%	100%
PeterBob Peeren.	8	67%	73%	BartJaap Pull ter G.	9	75%	73%
Gerard Roelofsen	11	91%	86%	Aart v Silfhout	6	50%	60%
Theo Soontiëns	4	33%	39%	Kees v Steenb.	4	33%	47%
Jan Thijssen	4	33%	60%	Hans de vries	5	41%	43%
Ruud Wink	9	75%	78%	Arnold vd Goot	8	67%	73%
Harm Kloosterboer	8	67%	78%	Koos Witkop	11	91%	86%

De gemiddelde attendance in het tweede halfjaar was 68%, terwijl het jaargemiddelde uitkomt op 72%.

De secretaris

Fulco hervonden

Toen wij onlangs ter gelegenheid van de bruiloft van Suzy, een Amerikaanse die ooit bij ons vier maanden heeft gewoond, enige tijd in de badplaats Manzanita in Oregon verbleven werd ons sterk aangeraden een bezoek te brengen aan het stadje Cannonbeach. Dat zou ons zeker interesseren want het had vele "historical sites". Wij hadden namelijk als huwelijkscadeau het bekende "eitje" van Doetinchem uit 1866 meegenomen, en dus hadden wij kennelijk belangstelling voor geschiedenis. Eenmaal daar aangekomen bleek dat nogal tegen te vallen. Weliswaar stonden er fraaie gebouwen in Victoriaanse stijl, maar van jaartallen als 1920 of 1926 raak je als Europeaan niet echt onder een historische indruk.

Gevraagd naar onze ervaring zeiden wij dat het prachtig was geweest en dat het zo grappig is dat oud voor West Amerikanen eigenlijk nieuw voor Europeanen is. En als je dan daar aan toevoegt dat Doetinchem al meer dan 760 jaar oud is, lijkt dat in hun ogen iets onvoorstelbaars te zijn: wonen in een stad die dateert uit de Middeleeuwen!

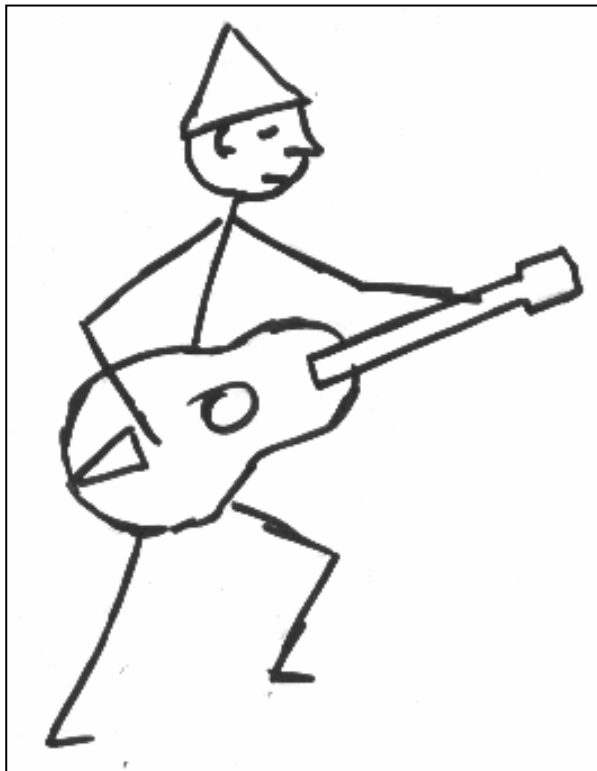
Nu is dat ook daadwerkelijk een interessante periode die mij mateloos boeit en waar ik mij graag in verdiep. Recent bijvoorbeeld in het vuistdikke "Geschiedenis van Amsterdam", waarin een boeiend relaas voorkomt over het wel of niet bestaan hebben van een kasteel dat bewoond zou zijn door Gijsbrecht van Amstel, die wij meer kennen door Vondel dan van het feit dat hij medeplichtig was aan de moord op Floris V in 1296. Even interessant is het om te lezen hoe Amsterdam in de loop van een paar eeuwen van niets tot een bloeiende stad is geworden. En dat op eigen kracht: "Amstelredam is door haer eigen vermogen, door hare bequaemheit ende welgelegenheit, welkce alle volkceren tot haer aenlockt, tot deese hoochte opgeclommen." En wat te denken van het feit dat de nonnen van het Maria-Magdalenaklooster slechts beperkt mochten studeren en alleen om "een luttel gesmaect te hebben van die gheestelike soeticheit", zodat de zusters "bequam moghen wesen in de dienste Goods". (Overigens was vooral in vrouwengemeenschappen het Hooglied populair. De erotische spanning van deze tekst was noodzakelijk want "zonder lichamelijke gevoelens als liefde en verlangen te kennen was de liefde tot God niet mogelijk.")

Hoe dan ook, de Amerikaanse verbazing bracht mij op de vraag hoe ik eigenlijk aan die middeleeuwse interesse gekomen ben. Door de

middelbare school kan het niet komen, want toen raakte ik vooral geboeid door de antieke oudheid. En tijdens mijn studie richtte ik mij vooral op WOII, onder invloed van de colleges die ik volgde bij Lou de Jong, die toen net de tv-serie De Bezetting had gemaakt en deel 1 van zijn "Koninkrijk" had doen verschijnen. Het moest dus iets anders zijn geweest.

Plotseling herinnerde ik mij dat ik zo'n 50 jaar geleden, ik was ongeveer 8, een boek had gelezen over een dappere ridder die veel avonturen beleefde, grote toernooien won op prachtige kastelen, bloederige veldslagen won en ongetwijfeld temidden van mooie jonkvrouwen verkeerde waar ik destijds waarschijnlijk minder aandacht aan besteedde, omdat ik nog geen idee van hoofse liefde had.

Ik meende mij te herinneren dat het boek "Hylco, de ridder" heette omdat ik in die tijd het liefst ook zo genoemd wilde worden. Op zoek dus op het internet, maar Google leverde onder die titel geen hit op. Dan maar via "kinderboeken" en na enig speuren was het raak. Het bleek te gaan om "Fulco, de minstreele" (ook een mooie naam natuurlijk) en was in 1896 geschreven door niemand minder dan C. Johan Kieviet, die meer bekend is van "Dik Trom" dat ik evenwel van mijn ouders niet mocht lezen, kennelijk om mijn nog onnozele en/of onbezoedelde kinderziel niet aan zoveel kattenkwaad bloot te stellen. (In 1941 was dat boek overigens ook door de Duitsers op de lijst van verboden boeken gezet, waar je wel om vraagt als je Dik laat roepen "Weg met de moffen, leve het huis van Oranje".)

Eenmaal zover gekomen wilde ik de "Fulco" toch wel erg graag weer hebben en via de site "boekwinkeltje" was het een kleine moeite om een exemplaar binnen een paar dagen in huis te hebben. Om dat vervolgens in één ruk te herlezen.

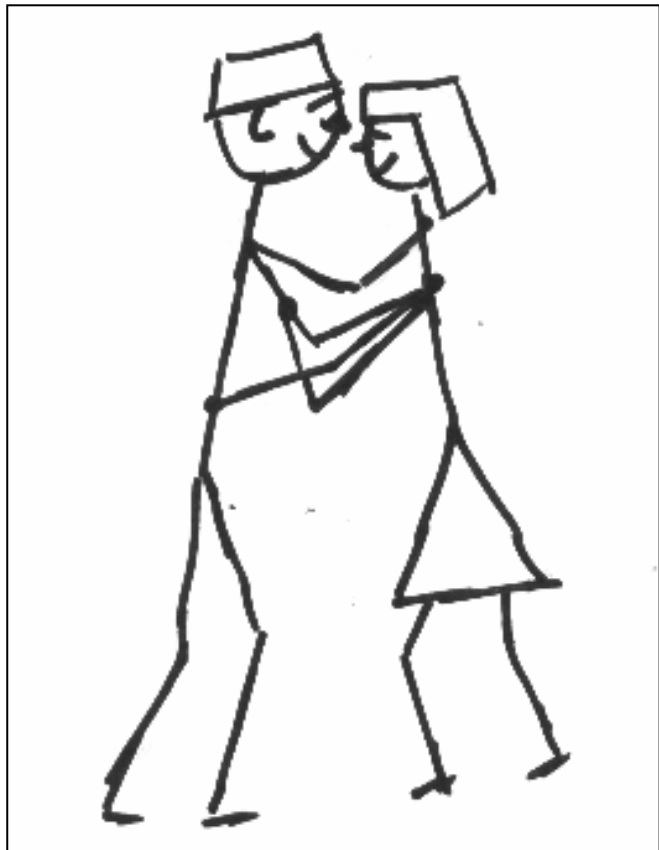
Het was een verrukkelijke ervaring !

Het verhaal gaat over de strijd van Gijsbrecht van IJsselstein (geen toeval dat die stad nu een Fulco-theater kent) tegen Hendrik van Vianen. Gijsbrecht had in 1296 zijn sporen al verdiend in het wreken van de "lage daad" van de moord begaan op Floris V door op te

trekken tegen de schurken Gerard van Velzen, Herman van Woerden, Jan van Kuik en jawel, zijn eigen oom Gijsbrecht van Amstel. Natuurlijk krijgen zij "hun gerechte straf", alhoewel oom Gijsbrecht alweer na enige jaren na zijn verbanning terug mocht keren naar Amstelredam. En Gijsbrecht zou dit alles niet hebben bereikt zonder de niet aflatende hulp van zijn slimme minstreel Fulco.

Het idee over het boek zat nog goed in mijn hoofd want alle eerder genoemde ingrediënten kwamen er in terug. Maar de grootste verbazing was toch het archaische taalgebruik waar je als 8-jarig knaapje aan was blootgesteld. Dat begint op bladzijde 1 om 212 bladzijden niet op te houden. Pagina 1 beschrijft een warme zomerdag: Het zonnetje had de hele dag als een gloeiende bol aan de wolkenloze hemel geschitterd en zijn verzengende stralen naar het aardrijk geschoten." Na een door Gijsbrecht gewonnen toernooi krijgt hij de prijs uitgereikt door zijn jonge bruid "Bertha van Arkel: "Hoe blonken haar ogen daar bij van edele trots op haar bruidegom, hoe fier klopte haar hart bij de daverende toejuichingen, hoe innig bewonderde zij thans haar jeugdige echtgenoot!" Als Gijsbrecht en Fulco op een onmogelijke missie worden gestuurd en zij achtervolgd worden door Hendrik van Vianen, begrijpen zij dat snelheid geboden is: "Voort, voort! fluisterden zij hun paarden inde oren, en het scheen of de dieren begrepen, dat van hun snelheid het leven van de meesters afhing.

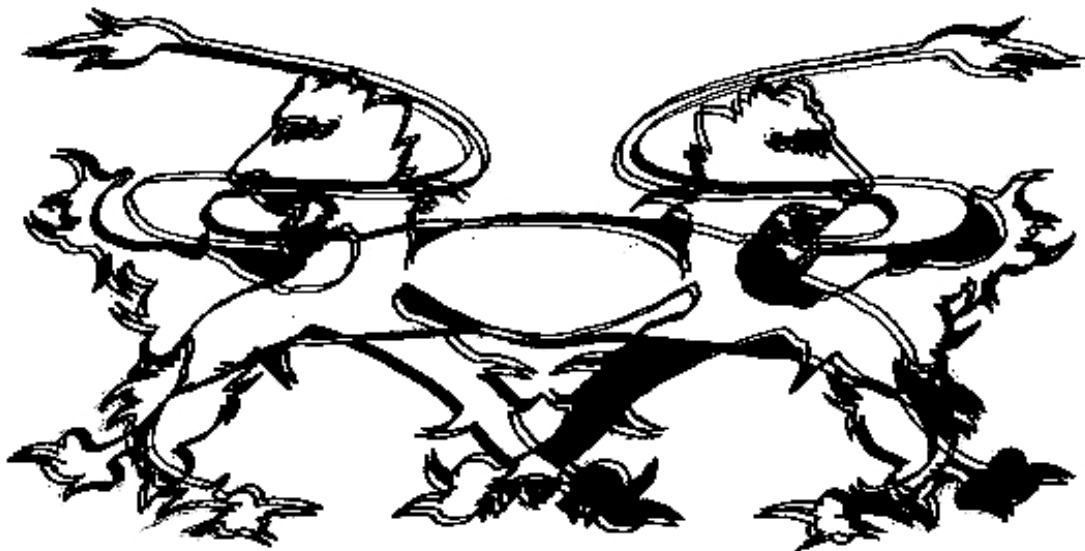
Als later Gijsbrecht door Fulco uit een gevangenis moet worden bevrijd, hetgeen alleen op sluwe wijze kan en haast zeer geboden is: "Kunt ge de sleutels niet vinden? Vroegen zij eindelijk aan de grijsaard, die voortging met gejaagde spoed het gehele vertrek te doorsnuffelen. Neen, ik zie ze niet, 't is om radeloos te worden. Helpt eens zoeken." Natuurlijk komt alles in orde en krijgt Bertha haar Gijsbrecht terug: "Hij breidt de armen uit en vurig omhelzen zij elkander: Bertha, lieve moedige Bertha! Zegt hij terwijl hij haar de tranen van de ogen kust. O, Gijsbrecht welk een geluk. Snikken

beletten haar verder te spreken, doch vast houdt zij de armen om haar dierbare gemaal geklemd.” Maar dan zijn wij al op bladzijde 206.

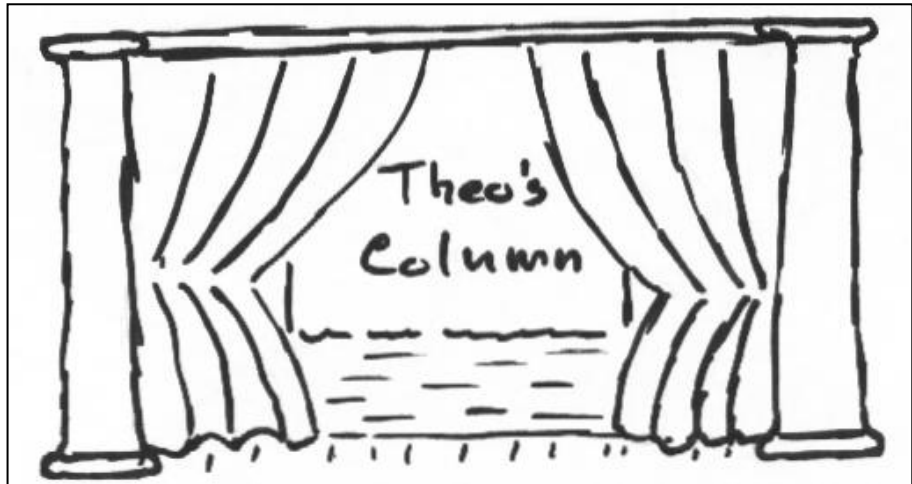
Terug in Nederland bemerkte ik dat wij maar een enkele foto hebben van Cannonbeach. Een sfeerfoto van de “mainstreet”, duidelijk zonder veel belangstelling genomen. Zelfs niet eens een foldertje gevraagd bij de lokale VVV. Maar desondanks zal ik Cannonbeach nooit vergeten. Door haar heb ik immers mijn Fulco weer terug!

HB.

Talent in Silvolde

Ze stond bij ons in de keuken. Bij toeval was ze daar terechtgekomen. Want eigenlijk was haar oudere zus gevraagd om een week te komen helpen bij de Theater Kampeer Dagen.

Maar die kon niet. Even later had de moeder teruggebeld met de vraag of het niks voor Lisette was. Maar Lisette was veertien jaar en om op die leeftijd een week lang medeverantwoordelijk te zijn voor het eten en drinken en de hygiëne van meer dan twintig pubers?

We kenden Lisette nog wel een beetje. Zes jaar geleden had ze als 8-jarig knokig kind meegedaan aan de eerste Theater Kampeerweek die we organiseerden. Ze was toen een danseresje in hart en nieren. En naar het oordeel van haar balletlerares een talent waar een grote toekomst voor weggelegd was. Ons stonden vooral haar energie en vrolijkheid nog helder voor ogen.

En als haar moeder het idee had dat Lisette het werk wel aankon en Lisette zelf vond het leuk zagen wij ook geen beletsel. Tenslotte waren alle handen welkom.

En Lisette kwam, zette haar tent op en ging bij de leiding zitten alsof ze nooit anders gedaan had. Hard werkend, vrolijk, olijk en op geen moment de indruk wekkend dat haar leeftijd een half jaar onder de gemiddelde leeftijd van de deelnemers lag.

Ze danste nog steeds. En nog steeds bij dezelfde balletschool. En haar grote toekomst? Die was alweer voorbij. Want haar lerares had het goed gezien. Het was een natuurtalent. Op haar tiende kreeg Lisette de gelegenheid om de grote stap naar een professionele carrière te maken. Ze werd aangenomen op de vooropleiding van de balletacademie in Amsterdam. Daar zou ze, naast de lessen die alle kinderen op de basisschool krijgen, ook elke dag balletlessen op topniveau gaan volgen. Lisette was meer dan enthousiast geweest. Ze had wel geweten dat het een uitzonderlijke kans was die ze kreeg en ze wilde die kans met beide handen aangrijpen. Natuurlijk was het spannend. Wonen in een gastgezin in Amsterdam, ver weg van je ouders, je zus en je vriendinnen. Maar wie kreeg zo'n kans?

De lessen op de academie wierpen ook hun vruchten af. Het Achterhoeks meidje liet zich niet van de wijs brengen door alle westerse indrukken en ontwikkelde zich ook in Amsterdam al snel tot een ballerina in spé. Haar talenten bleven niet ongezien want -als in een film- werd juist zij uitgekozen om als meisje van 11 mee te dansen in grote professionele balletvoorstellingen. Artikelen in kranten volgden, interviews voor radio en tv. Reportages .. Fotosessies..... En toen brak het door. Het gevoel nergens thuis te zijn. Het gemis van vriendinnen. De geborgenheid van huis alleen maar in de weekenden te kennen. En ze hakte resoluut de knoop door. Ze ging terug naar de Achterhoek. Naar Silvolde. Naar huis.

En nou stond ze daar bij ons in de keuken van de Theater Kampeer Dagen uien te snijden. Veertien jaar en een leven achter de rug. En volgend jaar gaat ze weer meedoen. Maar dan niet in de keuken, maar als kind. Zoals het ook hoort.

Verjaardagen

In de voorbije periode zijn de volgende Lions jarig geweest:

Henk Kets 29 juni
Gerard Roelofsen, 5 juli
Henk Heezen, 22 juli
Harry Mathijssen, 4 augustus
Theo Soontiëns, 10 augustus
Jan Loggers, 19 augustus
Wim Frommé, 27 augustus
Hans de Vries, 1 september
Jan van Iersel, 9 september

Bij deze (nogmaals) van harte gefeliciteerd!

De komende periode zullen de volgende Lions hun verjaardag vieren:

Arnold van der Goot, 15 september

Jan Thijssen, 16 september
Dick de Bruin, 5 oktober
Aart van Silfhout, 13 oktober
Toon van Oudheusden, 20 oktober

Lionscommissies 2004/2005

Leden:	Hans de Vries, voorzitter Han Meibergen Marnix Jansen Venneboer
Ledenzorg:	Bestuur
Activiteiten:	Hans de Vries, voorzitter Herman van den Broek Bert Lamers Martin Liefrink Gerard Roelofsen Theo Soontiëns Bart-Jaap Pull ter Gunne Kees van Steenbergen Peter Bob Peerenboom Ruud Wink Toon Gasseling
Jumelage:	Jan Kruit, voorzitter Henk Drost Jan van Iersel Gerard Hehenkamp Toon van Oudheusden Henk Kouwenberg
Jeugd:	Chris Geurink, voorzitter Jos Niessink Hans Kietselaer
Bulletin:	Tom Jacobs, voorzitter Henk Breuker Bart-Jaap Pull ter Gunne Theo Soontiëns Ruud Wink
Kascontrole:	Wim Frommé Harry Mathijssen
Tail Twisters:	Chris Geurink Theo Kamps
Public Relations:	Ruud Wink
Milieu officer:	Hans Bruyn
Interservice:	Toon van Oudheusden Wim Frommé
Sjoelbak:	Jan Thijssen, voorzitter Henk Kets Rien ter Brugge Jan Loggers Aart van Silfhout Gerard Roelofsen
ICT officer	Henk Drost

Photo-officer: Marnix Jansen Venneboer

Agenda 2004/2005

18 augustus 2004 18.00 uur *Barbeque bij Wil & Henk Kets*

1 september 2004 20.00 uur *Pastor de Haan over Stichting Moria.*

15 september 2004 18.00 uur *Tap Hap*

29 september 2004 18.00 uur *Tap Hap met dames*

6 oktober 2004 20.00 uur *Politiecommissaris Max Daniel over zijn politiewerk*

20 oktober 2004 19.00 uur *Dinner for Papillons (voorbereiding Lions 16.00 uur)*

3 november 2004 20.00 uur *Burgemeester van Doetinchem vertelt over plannen van Doetinchem*

17 november 2004 18.00 uur *Tap Hap*

1 december 2004 20.00 uur *Lionslid Jos Niesink stelt zich voor*

15 december 2004 18.00 uur *Tap Hap*

8 januari 2005 14.30 uur *Nieuwjaarsbijeenkomst met dames. Borrel en buffet bij "Het Borghhuis"*

19 januari 2005 18.00 uur *Tap Hap*

2 februari 2005 20.00 uur *Herhalingscursus reanimatie o.l.v. Henk Drost*

16 februari 2005 18.00 uur *Tap Hap*

2 maart 2005 20.00 uur *Ruud Wink en Jan Jurriëns vertellen over de (school)boekenhandel en de toepassing van moderne media daarbij*

16 maart 2005 18.00 uur *Tap Hap*

30 maart 2005 18.00 uur *Tap Hap met dames*

6 april 2005 20.00 uur *Jurjen Moorman vertelt over het werk van het Plattelandshuis*

20 april 2005 18.00 uur *Tap Hap*

4 mei 2005 20.00 uur *vervalt i.v.m. dodenherdenking*

18 mei 2005 18.00 uur *Tap Hap*

1 juni 2005 20.00 uur *nog in te vullen*

15 juni 2005 18.00 uur *Tap Hap*

29 juni 2005 18.00 uur *Bestuursoverdracht met Papillons ladies*